

Dilim Dilim, Ettin Beni Dilim Dilim!

Eskiden “Ne dediğin değil nasıl söylediğin önemli” denilirdi; oysa bugün nasıl söylediğimiz kadar ne dediğimiz de son derece büyük önem taşımaktadır. Hele görsel medyanın ve internetin de işin içine girdiğini düşününce bu düşüncemizin ne kadar doğru olduğunu görebilmekteyiz. Şimdilerde bilhassa gençler kelimeleri, ifade ve cümleleri son derece idareli (!) ve tutumlu (!) kullanmakta hatta bazen adeta hiç kullanmamaktadırlar.

İletişim teknolojilerinin hızla gelişmesiyle birlikte dilin kullanımı da yeni bir boyut kazanmıştır, çünkü çoğumuz dilden çok iletişim araçlarını kullanmaktayız ve dile gerek bile duymamaktayız. Mesela, bilgisayar başında oturan ve internette gezinen bir genç düşünün; saatlerce tek kelime dil kullanmadan orada öylece kalabilir. Kendince sosyal ağları kullanarak iletişim kurduğunu düşünmektedir. Öyle ki, bu ağlar sayesinde hiç tanımadığımız kişilerle yarım yamalak iletişim kurulmakta ve hatta zamanla dostluklar oluşmaktadır. Eğer buna iletişim kurmak veya yazarak konuşmak dersek, dilimize haksızlık etmiş oluruz çünkü bu tür bir iletişim anlayışı, kişileri adeta yutarcasına içine çeken sanal âlemin bir gereksinimidir. Böylesi bir iletişim ortamında sanal ağlar kazanırken, dilimizi en güzel şekilde kullanmak varken, sanki dokunduğumuz her bir tuş ağlar.

Oysa dil bir iletişim aracıdır ve her türlü duygu ve düşüncemizi onunla iletiriz çünkü bizim için büyük bir gereksinimdir. İletişim teknolojisinin sağladığı imkânlar görüyoruz ki insanları sanal âlemde bir ekrana hapsediyor ve neredeyse dış dünya ile irtibatını koparıyor. Peki, böyle mi olmalı? Elbette hayır. Dilimizi kullanarak kendimizi ifade etmenin, duygu ve düşüncelerimizi karşımızdakilere anlatmanın hazzını yaşamadan anlamak mümkün değildir. İnternetin cep telefonlarına bile girdiği bir dönemde, teknolojinin bu kolaylıklarında uzaklaşarak, zihin ve düşünce gücüyle bir şeyler üretmek ve onları dille aktarmak, dilimizi kullanmak pek zor gelse gerek. Teknoloji araç olmaktan çıkmış amaç olmaya başlamıştır.

Dilimizden bu kadar uzaklaşmak, onu gerektiği gibi kullanmamak veya yukarıda belirttiğimiz nedenlere bağlı olarak gereken önemi vermemek, maalesef kişiler arasındaki sözlü iletişimi yok etmektedir. Bir zaman sonra bu böyle devam ettiği sürece, belli bir yaşa gelmiş insanlar konuşacak genç bulamazken, o gençler çoktan teknolojinin sunduğu fırsatlardan faydalanarak sanal âlemde iletişmeye, pardon iletişimemeye devam edeceklerdir. Şöyle bir düşünecek olursak sanal âlemde iletişim kurmaya çalışan bu insanların kendilerini uçsuz bucaksız nasıl bir çıkmaza soktuklarını görmemiz hiçte zor olmasa gerek.

Bu anlamda, bu gün birçoğumuz ya dili hoyratça kullanıyoruz ya da sadece gereksinim duyduğumuzda ihtiyaçlarımızı karşılamak için başvuruyoruz. Maalesef nesiller arasındaki uçurumun en önemli sebebi, ebeveynlerine “Siz beni anlamıyorsunuz” diyebilecek kadar düzgün bir cümle kuran(!) gençlerimizin suçlamalarında göze çarpmaktadır. Oysaki tam aksine onların belki de büyüklerini anlayamamalarından kaynaklanmaktadır.

Çağımızın en güzel icatları bilgisayar, internet ve cep telefonları gerçek amaçları doğrultusunda gerektiği gibi kullanıldığında bizlere ve insanlığa inanılmaz yararlar sağlamaktadır. Hiç düşünür müydük bu icatların dilimizi bu kadar körelteceğini ve hatta bizi sanal birer insan haline getireceğini. Görülüyor ki bu tür olumsuz gelişme ve sonuçlar yaşamımıza güzellik ve anlam katmak yerine bizi ondan uzaklaştırıyor, yalnızlaştırıyor ve adeta param parça ediyor. Bizleri konuşamaz hale getirerek konuşma, iletişim kurma zevkimizi yok ederek ne söylediğimizin de nasıl söylediğimizin de bir önemi kalmamaktadır ve dilim, dilim ettin beni dilim, dilim dahi diyemiyoruz zira söylemeye dilimiz varmıyor.

24 Mayıs 2012, Bişkek